

اطلاعاتی درباره کتاب غزل غزلها

کتاب غزل غزلها Song of Songs

کتاب غزل غزلها پنجمین و آخرین کتاب از سلسله کتابهای عهد قدیم است که در طبقه بندی ادبیات منظوم و حکیمانه قرار گرفته و از ۸ فصل و ۱۱۷ آیه تشکیل شده و با توجه به تفاسیر رایج، این کتاب مجموعه‌ای از اشعار عاشقانه بین یک مرد و یک زن است که در حال تدارک جشن و سرور برای ازدواج و پیوندی هستند که خدا برای مرد و زن در نظر گرفته است.

غزل غزلها جشن شادی و شگفتی عشق مابین یک مرد و زن است که در حال ازدواج هستند. یک چنین عشقی هدیه‌ای از خداوند است، که انسان را زن و مرد آفرید (پیدایش ۱: ۲۷). چنین ازدواج عاشقانه‌ای منعکس کننده محبت کاملی است که مابین خداوند و قوم او، و مابین مسیح و کلیسای او وجود دارد.

نویسنده

این کتاب نام خود را در زبان عبری از دو کلمه اول این کتاب "shiyir hashiyrim" برگرفته که به معنی "غزل غزلها" است. دیدگاه نویسنده از برگزیدن این عنوان بر این اساس بوده که این یکی از بزرگترین و مهمترین غزلهاست؛ به شکلی می‌توان این عنوان را "بزرگترین غزلها" نامید. ما در اولین فصل این کتاب با عبارت "غزل غزلهای سلیمان" روبرو می‌شویم (غزل غزلها ۱: ۱). این بدین معنی است که این کتاب بوسیله، برای، یا درباره سلیمان نوشته شده است یا ترکیبی از هر سه مورد است، از اینرو اغلب محققین کتاب مقدس بر این باور هستند که نویسنده کتاب ناشناخته است. عنوان غزل غزلها به معنی "بزرگترین غزلها" است. احتمال زیادی وجود دارد که این کتاب بوسیله خود سلیمان نوشته شده باشد، زیرا گفته شده که او بیش از هزار غزل سروده است (اول پادشاهان ۴: ۳۲).

تاریخچه

سلیمان این کتاب را در طی سلطنت خود بر اسرائیل به نگارش درآورده که نشان می‌دهد این کتاب در محدوده زمانی سال ۹۷۱ تا ۹۳۱ قبل از میلاد تدوین شده است. محققینی که سلیمان را نویسنده این اثر می‌دانند توافق دارند که به علت شور و اشتیاق جوانی در این اشعار، و همچنین از این جهت که سلیمان در آن زمان صرفاً ۱۴۰ زن داشت (۶: ۸)، این کتاب نه در اواخر بلکه در اوایل سلطنت سلیمان نوشته شده است. همچنین از این جهت که نویسنده به نام لبنان و مصر در شمال و جنوب کشور اشاره می‌کند می‌توان استنباط کرد که صرفاً در اوایل سلطنت سلیمان، کشور در صلح و آرامش قرار داشته و اقوام نیز از ارتباط خوبی با هم برخوردار بودند.

سبک نگارش

همانطور که ما کتاب غزل غزلها را بررسی میکنیم خوب است نگاهی نیز به سبک نگارش آن داشته

باشیم.

اول، این کتاب بصورت شعر و به زبان تمثیلی نگاشته شده است. دوم، فرهنگ مورد استفاده شده در آن، بسیار متفاوت از فرهنگ سایر کشورهاست، هر چند کشورهای خاورمیانه با چنین فرهنگی بیشتر آشنا هستند. سوم، محبوبها عشق خود را به صورتی که شاید به نظر ما عجیب و غریب بیاید بیان میکنند. چهارم، تعیین ترتیب وقوع وقایع توصیف شده در این غزله‌ها دشوار است؛ برای مثال، گاهی اوقات به نظر میرسد مثل اینکه محبوبه رویا یا تصورات وقایعی را میبیند که واقعاً صورت نگرفته است. پنجمین مشکل در تفسیر غزل غزله‌ها این است که اغلب به دشواری میتوان گفت که چه کسی در حال صحبت کردن است. البته در برخی از ترجمه‌های فارسی کتاب مقدس، عنوانهایی اضافه شده که نشان میدهد چه کسی سخن میگوید؛ این عنوانها بر اساس ضمائر جنسی (مونث یا مذکر) قرار گرفته شده که در متن اصلی به زبان عبری نیز درج شده است.

منبع: رازگاه

<https://telegram.me/joinchat/DCp7MT2SqCXCi8-dz0mRRg>